

Helg

i Birkeland

MENIGHETSBLAD NR 5/05 ÅRGANG 42 med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

Tilstede i krisen

Da raset gikk i Hatlestad terrasse, samlet kriseteamet i bydelen seg. Diakon Tone Totland var med i krisearbeidet. Side 2-3

Deler ut sorglys

I Birkeland menighet får de nærmeste pårørende etter dødsfall brev med tilbud om hjemmebesøk. Karl Hugo Grindheim er en av frivillige som synes dette er en fin oppgave. Side 4

Har du hørt om prinsesse Kristina?

Prinsesse Kristina, datter av kong Håkon Håkonsen, ble i 1257 giftet inn i det spanske kongehuset. I september vandret 61 sangere i Bøneskoret i hennes fotspor i Couvarrubias. Side 10-11

FOTO: VERGARD VALDE

Unikt orgelmøte

Notelesende ungdommer får gratis individuell undervisning i orgelspill som del av konfirmantopplæringen i Birkeland. I september fikk to orgelkonfirmanter og orgelklubben «Ferdinand» møte den verdensberømte organisten Olivier Latry. Side 6-7

Rasulykken berører oss alle

Noen hendelser verken kan eller skal vi riste av oss så fort. Og for noen er det umulig, for livet forandret seg da raset gikk på Hatlestad terrasse.

Refleksjon

IVAR BRAUT, SOKNEPREST

Det tyngste er at noen mistet sine kjære. Brått og voldsomt skjedde det. Det har gjort et dypt inntrykk langt utover nærmiljøet. Mange har mistet hus og hjem. Vi får inderlig håpe det store fellesskapet stiller opp på en raus og ualminnelig måte i en helt spesiell situasjon. Jeg tror at både fornuft og følelser går bare en vei: Dette må vi ordne opp i sammen og sørge for at de som er rammet i alle fall ikke får stein til byrden. Tøft blir det uansett i tiden som kommer. Så meldingen må være klar: Ingen smålighet, men raushet. Det vil tjene til det gode for alle.

I tiden etter ulykken har beboerne på Hatlestad terrasse imponert oss alle med sin medmenneskelighet og omtanke for hverandre. Det er en viktig lærdom for oss alle. Vi trenger hverandre som medmennesker i stedet for å gå i lang bue utenom når noe har skjedd. Alle vet av egen erfaring at det er nok med et håndtrykk og et lite ord.

Har tent lys

I Birkeland menighet er det særlig diakonen som har fulgt opp i denne tiden. Prestene er også involvert, men diakonen har bidratt mye både som menighetens diakon og som medlem av kriseteamet i bydelen. Det har også vært godt å se at det har vært godt samarbeid på tvers av ulike instanser. Mange sitter nok også med takknemlighet overfor bergingsmannskapene som gjorde en stor innsats.

I kirken har vi tent lys og bedt for dem som er rammet hver gang vi har vært samlet til gudstjeneste. På den første gudstjenesten etter raset ble denne bønnen bedt mens det var stillhet og ble tent lys etter hvert avsnitt:

- Vi tenner lys for de familiene som er hardest rammet. Vi ber for dem som har mistet en av sine kjære og for dem som er skadet.

- Vi tenner lys og takker for alle som nå kjenner at de har fått livet i gave. Takk for at vi får regne med englevakt i liv og i død.

- Vi tenner lys for alle som bor på Hatlestad terrasse. Vi ber for framtida for Hatlestad terrasse. Vi takker for samhold og omtanke. ●

Var tilstede

Enhetsleder Liv Totland og diakon Tone Totland deltok i kriseteamet etter rasulykken på Hatlestad.

AV ASTRID DALEHAUG NORHEIM

«Det har gått et ras...»

Klokken halv seks om morgenen onsdag 14. september ringte telefonen hjemme hos Liv Totland. Hun er enhetsleder for avdeling for psykisk helse i Fana og leder kommunens kriseteam i bydelen. Totland kalte hastig inn de fem andre i kriseteamet og møtte dem kort tid senere på Bergen Airport Hotel. Da de ankom hotellet rasmorgenen, hadde de evakuerte fra 45 hus i Hatlestad terrasse allerede kommet. Alle hadde blitt vekket på dramatisk vis denne natten. Noen hadde rømt fra huset sitt i bare pyjamasen. Hjem var ødelagt. Noen av de evakuerte hadde gjort en stor innsats for å hjelpe naboer.

Menighetsbladet har møtt lederen og diakonen i kriseteamet for å høre hvordan de jobbet når katastrofen skjedde.

Marsvin

- Hva trenger folk de første timene?

- Vi spurte om hva de trengte og sa at ingen spørsmål var for små. En gutt var bekymret for søstrens marsvin. Da spurte vi brannfolkene og politi om hjelp, og etter noen dager ble marsvinet hentet ut. De evakuerte hadde gått fra nødvendig medisin, brillene sine, klærne og alle hverdagslige ting.

Kriseteamet fordelte oppgaver seg mellom. Noen ordnet kontakt

med fastleger for å skaffe ny medisin. Det ble ordnet med rekvisisjoner slik at de evakuerte kunne få handle klær og toaletsaker.

- Mange visste ikke helt hva de skulle spørre om, utenom det helt hverdagslige, sier Tone.

- Vi opplevde dem stille, og selvfølgelig glade for at de hadde overlevd. De var opptatt av hvordan det var gått med naboer som var hardt skadet og som var på sykehus, sier Liv.

- De visste heller ikke rekkevidden da. De hadde bare kommet seg i bussen mens det var mørkt ute. Mange av dem hadde heller ikke sett raset, bare hørt om det, forteller Tone.

- Raset var en katastrofe. Vi opplevde en normal reaksjon på en ekstrem hendelse, sier Liv.

Politi og brannvesen orienterte ofte, i begynnelsen hver time. De evakuerte ungdommene så mye på tv og gikk inn på internett. Barn printet ut bilder fra nettet,

Helg i Birkeland nr 5, 2005

Bladet utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene

i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Menighetsbladet er et informasjonsorgan og regnes ikke som uadressert reklame.

Lokalredaksjon:

Frode Høyte, Ivar Braut og Martin A. E. Andersen, Astrid Dalehaug Norheim og Johanne Grieg Kippenbroeck
www.bkf.no/menighetsblad

Levering av stoff:

Stoff leveres menighetskontoret eller på e-post: birkeland.menighet@bkf.no. Digitalbilder: Benytt høy oppløsning.

Sentralredaksjon:

Redaktør: Anne Myklebust Odland
Red.råd: Hans J. Morvik, Jan-Erik Lien, Lisen Skarstein og Gulborg Aarli, Frode Høyte, Dag Vaula og Sigmund Austrheim.

Telefon: 55 27 04 07
Mobil: 412 16 644
Epost: amyland@online.no
Lokal kontaktinformasjon: Se side 13

Grafisk produksjon:

Dragefjellet produksjon
Tlf: 55 23 25 47
Epost: post@dragefjellet.no
www.dragefjellet.no

Trykk: Grafisk Trykk, Straume

Neste nummer: 13. desember
Stoffdeadline: 28. november

i krisen

Leder Liv Totland og diakon Tone Totland setter stor pris på omtanke og omsorg som er vist de som ble rammet av rasulykken på Hatlestad terrasse. FOTO: ASTRID D. NORHEIM

Fakta om kriseteamet

- Hver bydel har sitt kriseteam
- Teamet i Fana har jobbet sammen i tre år. Det består av leder Liv Totland, diakon Tone Totland, samt to helsesøstre: Lilly Marie Teigen og Helen Riise, psykiatrisk sykepleier Maren Assev og sosialkurator Hildegard Thuland Walløe. Tone Totland er ansatt av Birkeland menighetsråd, de andre er kommunalt ansatte.
- Medlemmene av teamet har til daglig sine faste stillinger i sine ulike etater, kriseteamet blir utkalt ved kriser og ulykker
- Vanligvis rykker teamet ut når noen har overlevd et selvmordsforsøk eller ved ulykker. Da går man to og to.
- Ved rasulykken rykket teamet samlet ut for første gang. teamet var en del av et større samarbeid med politi, og en prosjektgruppe oppnevnt av byrådsleder, som raskt ble etablert for å yte bistand på ulike felt ●

Reportasje

verre enn mange hadde tenkt, og teamet opplevde at påkjenningen for de berørte var stor. De satt igjen med mange spørsmål: hva skjer med husene våre? Når kan vi flytte tilbake? De ventet på geolog-rapporten, jobbet med å skaffe seg nytt sted å bo, måtte finne ut hva forsikringen dekket. Mange huseiere henvendte seg da det ble etterlyst leiligheter til de husløse. TenSingere fra Birkeland kirke var barnevakter på hotellet.

Under begravelsene til de to som omkom i raset, stilte det barnevakter fra menigheten slik at foreldrene kunne ta et endelig farvel med sine naboer. Idrettslaget på Kaland inviterte til samling i idrettshuset for å vise sin støtte til de berørte.

- Det ble vist mye omtanke, medmenneskelighet og omsorg. Det var fantastisk å oppleve at folk bryr seg, sier Liv.

To uker etter raset avsluttet teamet sitt arbeid på hotellet. Men da menighetsbladet møtte dem fire uker etter raset, hadde de akkurat avsluttet de siste samtalen med de rammede.

Tone er medansvarlig for sorggruppe-tilbud i prostiet.

- Det er en god følelse å vite at vi har folk med erfaring som videreføre arbeidet når vi avslutter, sier Liv. ●

pekte og fortalte seg imellom at «her bor vi». Det fikk i gang praten dem imellom.

- Eksakt informasjon er veldig viktig, og det fikk de på tv og internett. Det er mindre farlig enn fantasier, sier Liv.

Kirken

Kriseteamet fulgte opp både de som var hardest rammet av katastrofen, og de som hadde større avstand til raset.

- Hvilken rolle spiller diakonen og kirken i kriseteamet?

- Det er viktig at kirken er med. Når mennesker mister noen de er glade i, er kirken der raskt. Når det skjer en omfattende ulykke i lokalsamfunnet, er det viktig at kirken er til stede. Vi opplever at vi har kompetanse på å møte folk i sorg. Sorg er tap, først av alt når menneskelig går tapt. I dette tilfellet hadde mange mistet også hus og hjem.

De to ukene etter raset jobbet teamet lange dager. Etterhvert gikk omfanget av ulykken opp for de evakuerte. Det var

FOTO FRODE HØYTE

Allehelgensdag og minnegudstjeneste

Allehelgensdag er alltid første søndag i november. 6.november skal vi ha to gudstjenester denne viktige dagen.

Det begynner med **høymesse i Birkeland kirke** kl.11. Gudstjenesten er preget av det håp vi har i Kristus, og vi takker for dem som har gått troens vei før oss. Vi synger de store salmene som hører dagen til og feirer nattverd. Liturgisk farge er hvitt, og det understreker gleden som følger håpet.

Minnegudstjeneste i Øvsttun kapell:

Mange satte pris på fjorårets minnegudstjeneste i Øvsttun kapell. Også i år vil vi ha en slik gudstjeneste. Kl.16 samles vi, omtrent på den tiden da mange går til gravene og tenner lys eller går dit for å minnes og takke. Det blir salmer, dikt, lesning fra Bibelen, lystenning og musikk. Vi håper på en stillfarende samling som kan være med på å samle tanker og følelser. Blant annet vil dette verset av Svein Ellingsen bli lest:

Vær fortsatt ved vår side når stormen stilner av/vær nær oss når vi søker til våre kjæres grav/Gi at vi aldri mister velsignelsen fra dem/men alltid bærer med oss det gode de bar frem.

(NORSK SALMEBOK NR.864)

Sparebanken Vest

Et enkelt lys med mye mening

Små ord om stor sorg

Alf A. Sæter debuterte i 1974 og har skrevet fem romaner og en rekke diktsamlinger. Fra min barndom i Molde kjente jeg ham som fotograf. Senere forstod jeg at denne mannen hadde en stor evne til å sette ord på den vanskelige sorgen.

AV ELI HEGGDAL

*I diktsamlingen
«Å hengja hjarta sitt
på ein rosebusk»,
skriver han:*

Gravferdsdag
Under kyrkjegardstrea
syng vi,
stående,
og presten løftar spaden
med tre gonger jord.
Amen.

Etterpå skundar vi oss heim
og skiftar sorga ut
med dongry
Så fort vi kan.

*I et annet dikt ser vi
det vakre i det som har vært
vondt.*

Sorgene mine
Sorgene mine
kledde eg i dikt
og spreidde dei
som frø for vinden
for å verta kvitt dei
for godt.

Lenge etter
skjøna eg at dei hadde slege rot
og falda seg ut
til små gleder
for alle.

Et par måneder etter begravelsen kan sorgen fortsatt være stor selv om hverdagen forlengst har begynt. Da kan det for noen være godt å få besøk av en som gjerne vil lytte. En som har med seg et lite lys.

AV ELI HEGGDAL

I Birkeland får de nærmeste pårørende etter dødsfall brev med tilbud om hjemmebesøk. Noen velger å reservere seg. Kanskje fordi de har nok folk rundt seg. Andre synes det er godt å se et nytt ansikt og da er det diakonen eller Karl Hugo Grindheim som kommer på besøk.

Karl Hugo har hatt dette som frivillig oppgave i flere år, men han vet jammen ikke hvor lenge. Alle notater blir nemlig destruert. Han vet ikke på forhånd hva som har skjedd med den enkelte og det er ikke meningen at han skal vite detaljer. Det viktigste er at han er et medmenneske. Det er godt å være det. Han har en langt arbeidsliv bak seg som elektromontør, men måtte gi seg da ryggen sa stopp. Deretter har han vært med både i Kirkens SOS og som besøksvenn. Nå har han dette sorglysarbeidet. En lett oppgave som han kan tilpasse dagsformen og en rygg som ikke alltid er med.

En som gir av sin tid

Selv om han trives med oppgaven hender det at han gruer seg. Bare litt. Når han står der på trappa tenker han sitt. Kanskje synes de det er dumt at han kommer? Men så tenker Karl Hugo: Det er så rart med det som en er litt redd for. Det er helt borte når han ringer på. Det hender noen bare tar imot lyset. Han spør hvordan de har det. Som regel blir han veldig godt mottatt og noen ganger blir han invitert inn til en prat.

En kan undres på om det er trist å gå på slike besøk.

- Nei, det jeg har jeg aldri opplevd, sier Karl Hugo.

Aktuelt

I Birkeland får de nærmeste pårørende etter dødsfall brev med tilbud om hjemmebesøk. Karl Hugo Grindheim er en av de frivillige som besøker pårørende med sorglys.

-Folk får lov til å snakke og det virker de glade for.

Som frivillig har han jevnlig samtaler med diakonen.

-Vi har funnet ut at det passer å komme to måneder etter dødsfallet. Etter bare en måned er kanskje folk litt opprørt inne i seg og har ikke lyst til å ha besøk av fremmede. Hverdagen har begynt for så mange mennesker rundt dem, mens de selv går rundt med denne sorgen.

Et medmenneske

Hva slags ballast trenger en i denne tje- nesten?

-Det er mange som kan gå rundt for å dele ut lys, mener Karl Hugo. Litt livserfaring kommer godt med. Litt folkeskikk, ikke minst. Gode antenner er nok en egenskap.

Selv synes han det er godt å være med. Han får noe igjen for dette.

-Så lenge det tennes et lys i dobbel forstand er det fint, sier han stillferdig. ●

Kan du kan tenke deg å gå med sorglys?

Ta kontakt med Tone Totland for en samtale. De som er med på menighetens sorgarbeid får oppfølging og tilbud om å være med på kurs når det er mulig. Tlf. 55 36 22 85

Skjold menighet holdt i år valg til menighetsråd samme dag som stortingsvalget. Det var mulighet for forhåndsstemming to søndager på rad, samt hele uken før valget.

Men det hjalp ikke på valgoppslutningen. Av 6447 stemmeberettigede, ble det bare avlagt 133 stemmer.

- Elendig, med tanke på at vi har om lag 250 aktive i menighetsarbeidet, sier Jan Erik Lien, som selv ble gjenvalgt til menighetsrådet.

Ungdommene benyttet sjansen

Lien peker likevel på et interessant fenomen: De som stemte, byttet om på rekkefølgen på listen, slik at tre ungdommer ble valgt som faste medlemmer, mens tre av de eldre kom på varaplass.

- Når så få avgir stemme, er det mu-

Ungdommelig valgkupp

Lien: -Lav deltagelse gjorde aktiv kumulering effektiv

Vaula: -Vi trenger en radikal omlegging av valgsystemet.

Valg 2005

lig å gjøre et kupp, hvis man kumulerer kandidater, sier Lien.

Omlegging påkrevet

Dag Vaula i Fana menighet mener det behøves en radikal omlegging av menighetsrådsvalget. - Når det ikke er

flere kandidater på listen enn de som skal med, har det lite å si om man stemmer eller ikke, sier han og legger muntert til: - Det burde bli obligatorisk med valgoppmøte - ellers strykes man fra statskirken. Alt er så lett slik det er nå, folk bryr seg ikke. ●

Oppslutning menighetsrådsvalget 2005

Fana: 80 avlagte stemmer av 10113 berettigede
Skjold: 133 avlagte stemmer av 6447 berettigede
Bønes: 38 avlagte stemmer av 5955* berettigede
Søreide: 50 avlagte stemmer av 6040 berettigede

Birkeland: 89 avlagte stemmer av 11877 berettigede
Slettebakken: 63 avlagte stemmer av 5786 berettigede
Storetveit: 29 avlagte stemmer av 4020* berettigede
* ca-tall

Liv Sylvarnes tar imot stemmer i Søreide menighet.

Det blir mye fingersetning, fotarbeid og fortissimo for «orgelkonfirmantene» i Birkeland det kommende året. Men orgelentusiast Amund Dahlen forsikrer at konfirmantene skal lære om Den Hellige Ånd og Herrens bud også!

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

Åtte ivrige orgelspillende tenåringer og en liten gutt på 7 år som foreløpig bare kan «Hestetramperen», tar trappene opp til galleriet i Johanneskirken i et jafs. Ved kirkeorgelet venter selveste «Le titulaire des grandes orgues de Notre Dame – Olivier Latry». Vi har skjønt såpass at å få undervisning med ham, det er som å få drible med David Beckham!

- Jeg er helt svett på hendene, sier Øystein Nødtvedt (14), som har spilt orgel et par år. Han er prestesønn og har hatt lett tilgang på orgel – med egen nøkkel til farens kirke i Sælen.

- Latry er visst verdens beste. Dette er uvirkelig. Jeg klarer ikke beskrive det, sier Øystein. Han har med noter til «Toccatà i F» av Buxtehude og Brudemarsj av Frithjof Andersen. Han håper han får spille begge stykkene for maestroen.

Eksklusive konfirmanter

Øystein Nødtvedt er med i landets eneste orgelklubb, klubben «Ferdinand» i Bergen. Frem til i høst har de vært fire ungdommer som har møttes en gang i måneden for å spille for hverandre og holde konserter. Nå begynner medlemstallet å stige. Det er fordi Birkeland menighet har begynt med «orgelkonfirmanter». Ungdommer som leser noter tilbys gratis individuell undervisning i orgelspill, som del av konfirmantopplæringen.

Da invitasjonen gikk ut i høst, var det to jenter som meldte seg på.

- De er skikkelig eksklusive konfirmanter, sier organist Yngvild Wattum Stuksrud og blunker til elevene sine, Kari Johnsen Skjelvik (14) og Inger Helene Heitmann Solheim (14).

Jentene har bare hatt to spilletimer på orgel, og har ikke helt dreisen på pe-

Øystein Nødtvedt (14) er med i orgelklubben Ferdinand. Nylig hadde klubben celebrert besøk av titulærganist i Notre Dame, Olivier Latry. Unge Nødtvedt var helt skjelven etter å ha fått undervisning av maestroen.

FOTO: VEGARD VALDE

Konfirmasjonstid med Bach-preludier

Reportasje

dalene ennå, men er alt innlemmet i klubblivet. Jammen er det litt av en start på konfirmanttiden; Møte Latry og hele orgelmiljøet i byen på en og samme dag.

- Jeg har aldri hørt om Latry, men jeg skjønner på de andre at dette er stort, smiler Kari og legger til: - Jeg synes dette virker gøy og gleder meg.

Jentene lytter til de brusende klangene i kirkerommet, og så den fransk-engelske aksenten til titulærorganisten. En av ungdommene har akkurat spilt et stykke av den franske komponisten og organisten Louise Vierne, og Latry forteller med innlevelse hvordan Vierne faktisk døde på orgelkrakken i Notre Dame, midt under en konsert!

Vil rekruttere orgelspiller

Da Kari og Inger Helene skrev seg inn som konfirmanter, kunne de velge mellom idrett, musikal, grønn gruppe, diakoni, kor eller orgelspill. Kari har spilt piano i flere år, mens Inger Helene spiller trombone. Begge tenkte det kunne være fint å lære noe nytt.

- Jeg tenkte litt på idrettsgruppa, men fant ut at alle fotball-folka skulle gå der, og da ville jeg bare dumme meg ut, sier Kari og ler. - Da falt valget på orgelkonfirmasjon.

Det tradisjonelle konfirmantpensumet med budene og trosartiklene skal de to orgelkonfirmantene gjennomgå med presten og konfirmantene i korgruppen annenhver uke. Men hver uke blir det orgelspill.

- Jeg håper å vise Kari og Inger Helene at orgel er et tøft instrument. De har ikke spilt så mye fortissimo ennå, men jeg lover at de skal få følelsen av at det er rått å spille, sier organist Yngvild Wattum Stuksrud og tilføyer:

F.v: Yngvild Wattum Stuksrud, Helene Hersvik Aarstad og Inger Helene Heitmann Solheim lytter til Latry som underviser. Bak Amund Dahlen.

FOTO: VERGARD VALDE

- Vi skal ha øvelser med pedaler, de skal lære enkelt akkordspill, og improvisasjon. Og så skal jentene få spille på en gudstjeneste i løpet av året.

- **Og Bach da? Står han på pensum?**

- Selvfølgelig!

Det er organist i Birkeland, Amund Dahlen som har tatt initiativ til opplegget. Det er også han som startet orgelklubben i fjor.

- Alt for få ungdommer kommer i kontakt med instrumentet. Derfor er heller ikke rekrutteringen til organistyrket det kvikkeste, sier Dahlen.

- Kirken har engasjert seg i utdannelse av kateketer, prester og diakoner, men har sovet i timene når det gjelder organister! Hvis kirken ikke skal oppleve å sitte uten kirkemusikere, må den våkne.

Ingen lærebok

Han mener det er et tankekors at det ikke engang finnes lærebøker på norsk for nybegynnere på orgel. I pianospill finnes det hyllemetere. Nå skal han søke Norsk kulturråd om penger til opplæring. I kirkelige institusjoner har han kommet til kort.

- Her i Bergen har vi idèene, pedagogene, vyene og ungene. Nå må kirken ta tak. Hadde jeg vært sjef, ville jeg kastet penger etter meg selv, sier Amund Dahlen entusiastisk.

Kirkemusiker Yngvild Wattum Stuksrud, som er huket inn som orgellærer for konfirmantene i Birkeland, er begeistret for det visjonære opplegget:

- Dette er genialt. Jeg synes andre menigheter burde følge opp. Mange organister tenner sikkert på dette, bare de får idèen. Et mål ved konfirmasjonstiden er å gjøre konfirmantene kjent og fortrolig med kirken. Da må jo dette være noe av det beste vi kan gjøre for dem. La dem få spille i kirkerommet, bli kjent med salmer og kirkemusikk, sier Yngvild.

I Birkeland har de allerede en konfirmant klar til neste års kull «orgelkonfirmanter». Helene Hersvik Aarstad (13) som er med i klubben, har alt spilt orgel i to år og har dreisen på både Bach, pedaler og registreringen. Og så er det Jonas Apeland da, yngstemann på 7 år. Han kan jo alt «Hestetramperen» helt feilfritt nesten. ●

Kremasjon eller begravelse?

I dødens bakgård

Hvis vi tror på en Gud som skaper nytt, er det likegyldig om vi kremeres eller begravnes, mener prester vi har snakket med. Likevel: Er det et enkelt valg mellom å råtne i jorda eller brenne i tusen grader?

ANNE MYKLEBUST ODLAND (TEKST)
TROND J. HANSEN (FOTO)

- Når vi graver ute, tenker jeg, «nei, jeg vil ikke begravnes». Når vi jobber ved ovenene, tenker jeg, «nei, jeg vil ikke kremeres!» forteller den ortodokse kirkegårdsarbeideren Jalal Saleem og smiler blygt. - Men jeg har vel innsett at den dagen jeg er død, da er jeg død, og de etterlevende får bestemme, sier han.

I kjelleretasjen i Møllendal krematorium hører vi kirkeklokkene ovenfra. De ringer inn til nye bisettelser i Troen og Håpets kapell. Her nede blander kimmingen seg med den jevne duren fra de to oljefyrte ovenene. Kister med lik brennes kontinuerlig fra syv om morgenen til utpå ettermiddagen. I nærmere tusen grader blir den døde til aske etter bortimot halvannen time.

Askeklumper og beinrester

Jalal Saleem ser på kontrollpanelet på veggen. Den ene ovnen holder 735 grader, den andre nærmer seg tusen. Han setter kaffekruset på bordet, tar på seg arbeidshanskene og åpner den ene ovnen. Det spraker og gløder, men kisten og kroppen er nå brent opp. Det er bare askeklumper, knokler og beinrester igjen. Jalal tar tak i den lange jernriven og skufler alt ned i en beholder under ovnen. Noen glør spruter ut. Så ringer han på kollegaen, som er inne på blomsterlageret. Neste kiste skal ruller inn i ovnen, og de må være to som kontrollerer at papirene er i orden.

- Hvis det er en barnekiste er det en påkjennning, men ellers er jeg nødt til å distansere meg, sier Jalal.

- Vi brenner 1500 lik i året. Jeg ville ikke kommet til kiste nummer tusen om jeg skulle involvert meg. Det er en jobb, sier han.

Den visne røde rosen fra en som stod avdøde nær, blir med inn i ovnen. Flammene fra de rødglødende mursteinene tar tak.

Byfenomen

I 1907 ble det aller første krematoriet åpnet i Norge. Det var her på Møllendal. Edvard Grieg var den syvende som ble kremert.

-De som ønsket kremasjon før dette, ble sendt til Gøteborg. Det kostet 142 kroner, som var mye penger den gangen, forteller dr. art Terje Østigård. Han har studert død og kremasjon i ulike kulturer og skrevet boken «Death in world religions». Han har flere ganger vært på Møllendal for å få innsikt i kremasjonsprosessen.

Mens syv av ti blir kremert i Bergen, er kremasjonsprosenten på landsbasis bare på 30 prosent.

-Kremasjon er fremdeles et byfenomen. I byene er man vel mer vant til det enn på landsbygda hvor de aldri har hatt et krematorium. Jeg tror det handler mye om tradisjon, sier Østigård og legger til: - For noen kan det sikkert virke skremmende med flammene - det gir jo en del assosiasjoner - i forhold til å ligge i kista og ikke helt vite hva som skjer.

-Har du en uhyggelig følelse med tanke på å bli brent?

-Nei, det er revnende likegyldig og et anliggende for de etterlatte. En Gud som skaper verden på syv dager, må

Tema

Kirkegårdsarbeider Jalal Saleem har åpnet ovnen. Kisten o studert død og gravferdsritualer i ulike kulturer. Han har fle

- I Gravferdsloven §6 heter det at alle har rett til fri
- Fredningstiden for kistegrav er 25 år, 20 år for urn
- Ved kremering må den som tar ansvaret for grav
- I Bergen er det ikke avgift på kremasjon, men ved

klare å skape nytt av aske, mener Terje Østigård.

Forbudt i kirken

Kirken har opp gjennom tidene vært mot kremasjon. Fra 300-tallet var det forbudt med likbrenning; det var en hedensk skikk, assosiert med de urene og syndige. Men mot slutten av 1800-tallet, under den industrielle revolusjon, medførte plassmangel og hygieniske forhold at kremasjon ble godtatt som kristen praksis. I 1898 kom loven i Norge som tillot likbrenning, men det har tatt lang tid før kremasjon som kristen gravskikk er blitt teologisk akseptert. På 50-tallet var det en ny kremasjonsdebatt, og Den Romersk Katolske Kirke opphevet ikke forbudet før i 1963.

- At forbudet varte så lenge hadde sammenheng med de antikirkelige likbrenningsforeningene som vokste frem i Europa i forrige århundre, forkla-

og liket er brent opp og han skal til å skufle askeklumpene ned i beholderen under ovnen. Terje Østigård (under) har flere ganger vært på Møllendal for å få innblikk i kremasjonsprosessen.

i grav i den kommunen de er bosatt. Etter det kan graven festes inntil 60 år mot avgift. Gravferden bekrefte at dette ikke var mot avdødes vilje. I tillegg til bisettelse i kapell kommer leieavgift på kr 835 til BKF

rer sokneprest Alois Brodersen i St. Paul katolske menighet og tilføyer:

-Med tanke på oppstandelsen tror jeg det er likegyldig om man blir kremert eller begravet. Hvis Herren lar vente på seg med å komme igjen, må han likevel ta seg bryet med å gjenskape oss. Fra Skriften vet vi også at det skal skje en forvandling med oss når vi oppstår. Vi skal oppstå med et himmelsk legeme, sier Alois.

-Likevel, tror du det er flere kristne som velger kistegrav fremfor urnegrav?

-Kremasjon har ikke vært det vanligste blant kristne. Men med det sekulariserte samfunnet opplever jeg at mange foretrekker kremasjon, som er det mest hygieniske, fremfor å ligge i jorda med «mark og ormer».

Forråtnelsen i jorda

På Møllendal går Jalal Saleem inn på urnelageret og finner frem en tom urne. Imens kverner askeberederen den grove

asken og skjelett-materialet i ti minutters tid. Da blir det til finkornet sand, som kan spres der Fylkesmannen tillater, eller begravnes på en av kirkegårdene.

-Jeg tror jeg vil foretrekke å bli spredt for vinden, sier Østigård og tar en slurk kaffe. Han er utdannet i arkeologi og vet litt om forråtnelsesprosesser i jorda. Det kan ta årtier eller en uke, avhengig av jordsmonnet.

-Sandholdig jord med rom for oksygen er gunstig. Hvis det er tett jord går prosessen saktere.

Ved leire snakker vi ikke om 25 års ligetid, kanskje 40 år, sier han.

-Blir et lik virkelig spist av mark og orm og andre kryp?

-Det er sopp og bakterier som nedbryter liket. Det er ikke mark så dypt i jorda, det er jo en meter jord over kistelokket, sier Østigård, som også kan opplyse at eldste funn av knokler her i Norge er 9000 år. ●

To mann kontrollerer alltid at papirene er i orden før kisten rulles inn i ovnen.

Et himmelsk legeme

-Med tanke på at et skjelett kan bevares så lenge, kan det vel ikke være likegyldig om vi brenner eller begraver? Vi spør prester i flere bergensmenigheter.

-Skriften sier at det legemet vi har er forjengelig. Ved oppstandelsen får vi et nytt legeme; et himmelsk, åndelig legeme. Vi vet ingen ting om dette nye legemet, men vi vet at den oppstandne Kristus gikk gjennom låste og lukkede dører, så noe er forvandlet, sier Rolf Iversen, pastor i frimenigheten Kristkirken og tilføyer:

- Personlig kan jeg ikke se at den ene eller andre formen for gravferd har noe å si for legemets oppstandelse. Han viser til 1 Kor 15, hvor det står konkret om dette: «Hvordan står de døde opp; hva slags legeme har de?»

Ketil Nødtvedt, kapellan i Sælen menighet, opplever til tider å få spørsmål fra de pårørende om hva som er rett.

-Spørsmålet kommer helst opp når de pårørende ikke vet hva avdøde ønsket, forteller han. Selv foretrekker presten å bli senket i jorden, det som har vært den jødisk-kristne tradisjonen.

-Gud som ga oss kropp i fødsel, gjør det igjen når vi oppstår: «Se, jeg gjør alle ting nye», sier Gud i Johannes Åpenbaring. Likevel, jorden huset Kristus, sier Nødtvedt.

For sokneprest Ivar Braut i Birke-land er også jordbegravelse det mest naturlige, selv om han ikke har motforestillinger mot kremasjon.

-Når man ser ut i verdensbyene, ser man at slik må det være. Dessuten, hvis vi tror på en Gud som skaper nytt, har det ikke noe å si om vi kremeres eller begravnes. Tenk bare hvordan folk dør på sjøen, eller får kroppsdeler spredt ved store ulykker, sier Braut. ●

Bøneskoret med 61 korister og dirigent Jens Holstad, reiste i september til Spania for å vandre i prinsesse Kristinas fotspor. -En fantastisk opplevelse, sier korets leder Karin Frølich.

AV MONA DRAGESET OG ANNE SISSEL FAUGSTAD

Prinsesse Kristina, datter av kong Håkon Håkonsen, ble i 1257 giftet inn i det spanske kongehuset. Hennes reise fra Norge til Spania er beskrevet i sagaene, og har gitt inspirasjon til mange store diktere. Hun døde i 1260, etter knappe fire år i Spania, og sarkofagen står i kirken i den lille byen Covarrubias, tre timers biltur nord for Madrid.

Dette giftermålet er blitt et symbol på det spansk-norske samarbeidet, og den lille pittoreske spanske byen er blitt arena for kulturutveksling mellom landene, og ikke minst mellom Bergen og Covarrubias.

Kristina-stiftelsen

For mer enn ett år siden etablerte Bøneskoret kontakt med Kristinastiftelsen ved Gudbrand Fossan. Jo mer vi fikk høre og lære om stiftelsens arbeid både i Spania og i Norge, jo mer lystne ble vi til å gjøre en kulturelle reise til denne spennende landsdelen i Spania. Målet var klart, vi ønsket å delta på kulturdagene i Covarrubias i september.

Vi fikk komponert et eget verk av Johan H. Grimstad fra Sunnmøre, og som komponisten sier i et brev; «medan eg arbeidde med dette, vart eg overttydd om at det var hennar kristen-tru som heldt jomfru Kristin oppe – både under ferda, og dei åra ho fekk der nede i Spania». Verket Laudate Dominum, og an-

Siesta i solveggen i Santo Domingo de Silos før omvisning og gregoriansk messe i klosteret

Pilgrimstur

dre kjente norske salmer og sanger, ble øvd inn i løpet av vinteren og våren.

Første konsert

Programmet var klart da vi landet i Spania, vi skulle besøke kirker og katedraler, kloster og gamle slott, og selvfølgelig holde to konserter. Vi var også særdeles heldige som fikk Øyvind Fossum som vår faste guide og oversetter under hele oppholdet. Byen Burgos var hovedsete under oppholdet. Fredag formiddag ble benyttet til en omvisning i den nydelige katedralen i Burgos, er en av de eldste katedralene i Spania. Deler av den stod allerede ferdig da prinsesse Kristina kom til Spania.

Den første konserten ble holdt i konsertsalen på musikkhøyskolen i Burgos. Vi vekket nok ganske stor oppsikt da 62 sortkledde vandret gjennom Burgos på

vei til konsertlokalet. Vi var både høytidsstemte og forventningsfulle, men kanskje våre to solister Elisabeth Takkvam og Bård Arne Roth var mest spent? De få, men særdeles entusiastiske tilhørerne tok varmt imot oss, og selv om de ikke forsto innholdet i «Eg veit i Himmerrik ei borg» eller «Laudate Dominum», så varmet mottakelsen vi fikk.

Kultursjefen i Burgos inviterte koret på middag etter konserten, og det satte vi stor pris på.

Santo Domingo

Vi fikk også oppleve Santo Domingo de Silos. Det var et koselig lite sted med et kloster hvor det ble holdt gregorianske messer. Vi fikk omvisning i klostergården og apoteket, ledet av en svært engasjert munk. Etterpå var vi med på gregoriansk messe i klosteret. En del av

Bøneskoret nyter en av de flotte lunsjene under oppholdet i Spania.

FOTO LINDA OLSVIK GJERTSEN

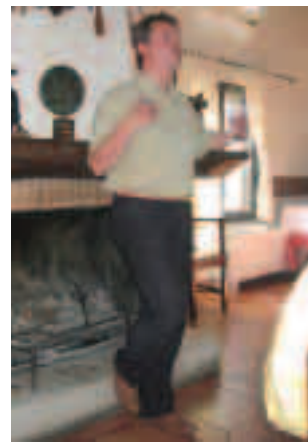

Bøneskoret holder konsert i Stiftkirken i Covarrubias. FOTO ØYVIND FOSSAN

Gregoriansk munk med god innsikt i klosterets liv og historie - under omvisinga i klosteret i Santo Domingo de Silos. Under: Velkomen til Spania - Reiseleiar og tolk Øyvind Fossan under den aller første lunsjen på veg frå Madrid til Burgos

Reportasje

til Spania

messen gikk ut på at menigheten snudde seg mot hverandre og ga hverandre hånden eller en klem og ønsket hverandre alt godt. Dette kom litt uventet på oss reserverte nordmenn, men det gav et svært positivt inntrykk og vi deltok med stor innlevelse.

Det store målet for reisen var konserten i Covarrubias. Konserten skulle holdes i Stiftskirken som var lett å finne, for utenfor stod en nydelig statue av prinsesse Kristina. Vi var ved målet.

Det var svært spent stemning før konserten, nå skulle flere måneders arbeid gi gjenklang i kirken og her måtte vi få frem det aller beste! Kirken var ganske full, publikum var både innbyggere i byen og turister. Akustikken var fantastisk, og da den siste tonen døde ut etter Kristinahymnen, var vi både svette, trøtte og fornøyde. Applausen varmet!

Sang i hulen

Etter konserten deltok vi på en seremoni ved Kristinas sarkofag, der korets leder la ned blomster. Presten i stiftskirken tok oss deretter med på en omvisning i kirken og muséet, vi følte oss brakt flere hundrede år tilbake i tid.

Det var en fin opplevelse og vi følte at vi kom nærmere denne prinsessen som reiste hjemmefra så ung og måtte finne seg til rette i et fremmed land. Vi fikk på alle måter inntrykk av at hun var blitt godt mottatt, og at minnet om henne ennå lever og blir godt ivaretatt.

Søndagen reiste vi i retning Soria for å spasere gjennom ravinen ved Rio Lobos til eremittkirken San Bartolome. Naturen var fengslende med merkelige formasjoner i fjellveggene. Innerst i dalen kom vi til eremittkirken som lå omkranset av fjellvegger med huler. I den stør-

ste hulen gikk hele koret inn, og spontant sang vi «Eg veit i himmelrik ein borg». Bård sang sitt solist-parti med innlevelse, før hele koret kom med full styrke på neste vers. Det lød fantastisk, litt uvirkelig og høytidsstemt inne i hulen, og fikk nakkehårene til å reise.

Om kvelden deltok vi på landsbyfestival på Plazaen i Covarrubias hvor vi nok en gang fremførte Kristina-hymnen. Det var stort for oss. Etterpå shoppet vi litt på markedet og deltok videre i landsbyfesten, hvor vi festet og danset sammen med lokalbefolkningen.

Koret er svært takknemlig for at Øyvind Fossan var med oss under hele oppholdet. Vi må også understreke at vår egen korleder Karin Frølich og arrangementkomiteen har gjort dette til minneverdige dager som kommer til å sitte lenge i både kropp og sjel. ●

Orgel og saks i Fana

To unge musikere besøker Fana kirke mandag 14. november med en uvant og spennende musikalsk kombinasjon.

Organist Randi E. Mortensen og saksofonist Michael H. Lund er to unge, danske musikere som har hatt suksess med sine utradisjonelle konserter. Orgel og saksofon er to instrumenter som man sjelden hører i samspill, men etter hva kritikkerne skriver, har de to i høy grad lykkes med dette, både med transkripsjoner av klassiske musikkverk og ved framføring av nye verk som er spesielt skrevet for disse to instrumentene.

Duoen har et stort og variert repertoar. I Fana kirke vil de vesentlig framføre nordisk og fransk musikk.

SAX OG ORGEL: Michael H. Lund og Randi E. Mortensen.

(PRESSEFOTO)

Kultur

Musikantisk ynde, livlighet og presisjon, humor og energi er uttrykk som er brukt om de to musikerne og deres spill, hver for seg og ikke minst i samspill. Lys opp en mørk novemberkveld med livlig og levende musikk i et vakkert kirkerom!

Billetter: kr 75,- ved inngangen

Mellom hvert menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post:
marianne@fanaposten.no

E-post:
annonseavd@fanaposten.no

Krisetelefon E-posttjeneste
815 33 300 www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS
ET MENNESKE Å PRATE MED
MÅR LIVET ER SOM VERST

Dahls Begravelsesbyrå

ETABLERT 1933

har som familiebyrå levert sine tjenester i mer enn 60 år i Fana og hele Storbjerg.
Byrået har gjennom årene opparbeidet en bransjekunnskap som bidrar til en verdighet og stil som de som trenger oss vet å verdsette.
Dette gjør vi på de pårørendes premisser, enten man vil at vi skal gjøre alt, eller man vil ha råd og delta selv i forberedelsene til gravferden.

TLF. 55 13 15 00

HELE DØGNET

APELTUNVEGEN 1, 5222 NESTTUN

STOR PARKERINGSPLASS

VI KOMMER OGSÅ TIL HJEMMEKONFERANSE

DAG / KVELD

Disponert Kjell Rein Dahl privat 55 10 25 95

Solstrands Begravelsesbyrå

Herman Fossgt. 11, 5007 Bergen

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet

E-post: post@solstrands.no

Vår erfaring - din trygghet

BERGEN OG OMEGN BEGRAVELSEHJELP

K.H. POLDEN 56 33 45 88
TOM WILSON 55 19 55 88

Teatergt. 20, 5010 Bergen
Tlf. 55 21 44 50

Mobil 917 51 700

- DØGNVAKT
- PARKERING
- BLOMSTER
- MONUMENTER

Vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og god musikk får du hos

vestbok

Vetrlidsalm. 1, 5014 Bergen
Tlf. 55 31 79 63
post@vestbok.no

Velkommen til

FANA SPAREBANK
- en bank å stole på

tlf. 55 91 98 00
www.fanasparebank.no

Besøksadresse:

Hardangerv. 5b på Nesttun.
 Telefon 55 36 22 80
 Kontortid: Man-tor: Kl. 10.00 - 14.00
Postadresse:
 Postboks 152, Nesttun 5852 Bergen.
 Epost:birkeland.menighet@bkf.no
 Telefaks 55 36 22 99

Fana kirkegårdsdistrikt
 Telefon ... 55 30 81 45 (kl. 10 - 12)

Gave til menigheten?
 Bankgirokonto3411.18.00822

Menighetshuset:
 Telefon (myntapparat) ... 55 10 38 07
 Best. av lokaler 55 36 22 80
 (Mandag-torsdag)

Direktenummer, menighetskontoret

Sokneprest:
 Ivar Braut 55 36 22 82
Kapellan:
 Eiel Holten 55 36 22 83
Daglig leder:
 Eli Heggdal 55 36 22 81
Diakon:
 Tone Totland 55 36 22 85
Kateket:
 Ingunn Myklebust 55 36 22 87
 (mandag-torsdag)
Kantor:
 Amund Dahlen 55 36 22 86
Sekretær:
 Astrid Kolstad v. Krogh ... 55 36 22 80
Kirketjener:
 Margrete Andreassen ... 55 36 22 84

Menighetsrådsleder:

Lars Haarr 55 91 07 11

Barne og ungdomsarbeid:

Barnas kirkegang/søndagsskolen:
 Kontaktperson Grethe-Kristin
 Ljones Eckhoff 55 1010 55

Fredagsklubben (f.o.m. 5 klasse):

Tor Magne Madland 55 10 04 72

KRIK- Nesttun

Ingvild Braut45 42 71 15

Bobla Tensing

Kristine Jønsson 98 85 49 06

Birkeland I. KFUK-speidere:

Lise Strøm Nilssen 55 10 06 14

1.Øvsttun speidergruppe NSF:

Tone Selenius 55 10 26 33

Birkeland barnekor

Amund Dahlen 55 36 22 86

Nesttun bedehus

Søndagsskole, bedehuset

Marit Iren T. Hansen ... 55 13 62 75

Barneglede (kor 3-6 år):

Anne Marit Roppestad ... 55 13 69 24

Chiru (Yngstes):

Paul Rødstøl 55 91 23 08

YA: Irene Haugstvedt ... 55 10 43 82

Skysstjeneste Birkeland kirke

Se aktivitetsoversikt side 16

GRAV MINNE

- Gravsteiner i egen utforming
- 10 års garanti
- Montert på stabilt fundament
- Oppussing, tilføyelser
- Stor utstilling i variert utvalg

PRODUSERT HOS FAGBEDRIFTEN I 4 GENERASJONER - til en rimelig pris

EIKNER NATURSTEIN AS

Ulsmågveien 27, 5224 Nesttun - Telefon: 55 98 70 00

K. KELLER

SPAREBØSSER - LOMMEBØKER

NESTTUNVEIEN 101 A -
 P.O. BOX 50 NESTTUN - 5852 BERGEN
 TELEFON 55 13 55 55 - TELEFAKS 55 13 70 10

BYGGMESTER ERLING VALDE A/S
 ALT I TØMMER- OG INNREDNINGSARBEIDER

Smøråsvn. 22 - Telefon 55 13 05 80

Hittegods i kirken

Vi har mange gjenglemte verdisaker. Savner du smykker, fotoapparat, paraplyer, skjerv eller noe annet? Gjenglemte verdisaker vil etter en tid leveres til politiet. Ta kontakt med kirketjener Margrete Andreassen 55 26 22 84 ●

Ludoturnering

Birkeland Y's Men's Club arrangerer sin årvisse ludoturnering på menighetshuset. Sted: Menighetshuset i Øvsttunveien 29 Tid: Søndag 30.10. kl. 17.00 ●

Korprosjektet «Messias» på Nesttun

Händels mektige musikk i kombinasjon med salmer framført av Ole Paus.

Hvis du vil være med og syng så meld deg på til amund.dahlen@bkf.no eller tlf 92 23 76 35

Påmeldingsfristen er 21.11.05. Pris kr. 600.-
 Det er plass til maks 50 sangere.

Prosjektperioden er fra 09.01.06 til 02.04.06
 Øving på onsdager kl. 19.30 i Birkeland Kirke
 Dirigent Amund Dahlen

Samdals begravelserbyrå

Ved J. Teigland, Jonsvollsgt. 1

Tlf. 55 90 19 80

Telefoner hele døgnet.
 Kommer også hjem for samtale.

? Hva liker du med Ten Sing

Catrine Smørås: Jeg er veldig glad i miljøet på Ten Sing, jeg føler meg alltid så utrolig velkommen!

Alexander Blaauw Isaksen: Her er masse kule folk som er flinke til å syng! Det er kjempegøy!

Ingri Hadler-Jakobsen: Jeg liker vennskapet og fellesskapet som vi får gjennom Bobla Ten Sing!

Solveig Elin Ruud: Jeg liker å møte så mange sangglade mennesker, og så er det så godt å komme seg ut litt hver torsdag!

Stian Økland: Jeg får spille gitar med det über kule bandet til Bobla!

TEKST OG FOTO: KRISTINE JØNSSON

Valg til nytt menighetsråd

Når menighetsbladet går i trykken er det valgt nytt menighetsråd i Birkeland. Her er en oversikt over de 15 kandidatene som stilte til valg:

1. Hanneli Johnsen, Klokkarlia. Født 1948

Hanneli har allerede vært to perioder i menighetsrådet og synes hun har hatt et spennende verv som representant i fellesrådet og fortsetter gjerne med dette. Hun brenner for det overordnede arbeidet som skal forme veien videre for kirken i Bergen.

2. Åse Madsen, Midtunhaugen. Født 1946

Åse har vært leder av diakoniutvalget i Birkeland menighet i 5 år og har vært med i styret for Kirkens bymisjon. Hun ønsker at Birkeland kirke skal være et naturlig samlingssted for alle generasjoner i menigheten vår. Vi skal kunne invitere mennesker til kirkerommet hvor vi samles til gudstjenester med varierte former og innhold, konserter og kanskje også til stillhet og lavmælte samtaler. Her kan troen styrkes, fellesskapet vokse og vi kan få hjelp og livsmot til hverdagen vi lever.

3. Brigit Bovim, Klokkarlia. Født 1954

Brigt sitter nå i menighetsrådet og arbeidsutvalget for menighetshuset. Han ønsker gode møteplasser, steder vi blir bedre kjent. Eksempler på dette kan være husfellesskap, bibelgrupper, «hjem-fra-jobben-middager», foreldre- og barngrupper. Dette må utvikles fra grasrotplan, ikke «ovenfra og ned».

4. Mette Svanes, Stemmelia. Født 1965

Mette har fartstid fra kor og foreninger, men har ikke vært i menighetsråd tidligere. Hun er opptatt av veksten i menigheten sett i forhold til ressursituasjonen og er spesielt opptatt av ungdomsarbeidet i menigheten. Hvordan kan vi gi et tilbud til flere ungdommer og på den måten beholde dem i et kristent miljø?

5. Brita Tveit Seime, Hardangerveien (Midtun). Født 1955

Brita har vært med i menighetsrådet i inneværende periode. Hun ønsker at Birkeland menighet, med sine etablerte og nye boområder, skal være en levende menighet. Et mål er at folk med ulik alder og bakgrunn kjenner at de har sin plass i gudstjenesten og annet menighetsliv.

6. Bjarne Stølsbotn, Totland. Født 1961

Bjarne har ingen erfaring med slikt arbeid fra tidligere og stiller med åpent sinn og rene ark. Han er opptatt av å forbedre vedlikeholdet av menighetens bygninger og utearealer. Et annet emne er å benytte kirkerommet til flere konserter og opptredener, samt å gjøre kirken til et naturlig samlingssted for ungdom.

7. Gerd Alice Duus, Ulsmågåsen. Født 1962

Gerd Alice har vært søndagsskolelærer i Sælen menighet og ønsker å engasjere seg i søndagsskolearbeidet. Diakoni er en annen utfordring. Hun ønsker en menighet der alle aldersgrupper trives og oppleves tilhørighet.

Synes du høsten er mørk og trist?

Da kan du se fram til et lysglimt i høstmørket. Fredag den 25. november går den årlige tefesten av stabelen. Kl. 18.00 er vi i gang og vi holder det gående til alle gevinster har funnet sin lykkelige eier.

AV ELI HEGGDAL

Dette er en sosial og hyggelig kveld, der du kan treffe nye og gamle venner, nyte vakker sang, humre litt til morsom underholdning og nyte deilige kaker til kaffen. Og til teen selvfølgelig! Det er jo en tefest, må vite. Vi rokker ikke ved gamle tradisjoner.

Dette er altså en god, gammeldags basar, med åresalg, kakelotteri, blomsterlotteri og trekning av lodd bøker. Med andre ord: noe for både store og små.

Inntektene fra denne basaren har i mange år vært viktige for driften av menighetshuset vårt - og derfor også for alle de aktivitetene som har tilhold der!

Aktiviteter

Her over Bobla Tensing hver uke, musikkonfirmantene bolttrer seg i den store salen - og fredagsklubben inviterer 5. - 7. klassingene til kreative fredagskvelder.

Nå ønsker vi å lage en ungdomsklubb. Av overskuddet i år vil vi investere i ut-

i Birkeland

8. Frode Høyte. Øvre Kirkebirkeland. Født 1964

Frode sitter i det nåværende menighetsrådet og har både vært i styret og i redaksjonen for felles menighetsblad. Han vil arbeide for aktiv bruk av menighetshuset og vil fortsatt være med i menighetsbladet. Gjerne som fotograf.

9. Astrid M. Eckhoff, Bjøllebotn. Født 1937

Astrid har tidligere vært engasjert i dåpsopplæring, men er for tiden mer opptatt med sang og musikk i diakonal sammenheng.

10. Mona Boge, Nedre Kirkebirkeland. Født 1965

Mona er musikk lærer (adjunkt) i ungdomsskolen, men har jobbet med alt fra de aller yngste til de godt voksne. Hun var tidligere aktiv innen sang og musikk i Fyllingsdalen menighet.

11. Laila Godø Høviskeland. Sandalsringen. Født 1959

Laila var engasjert i arbeidet for misjonsprosjektet i Japan for noen år siden. Hun synes det er flott at menigheten har misjonsprosjekt og er også engasjert i «ute-misjon»

12. Sissel Gerritsen. Sandalsringen. Født 1962

Sissel er opptatt av gudstjenesten. Hun er glad i salmer, både gamle og nye, og ser en utfordring for kirken i å kommunisere godt med mennesker av i dag.

13. Svanhild Olsen Lie Hageveien (Haukeland) Født 1953

Svanhild har vært mye med i speiderarbeid og er i dag ansatt i Sesam. Hun er opptatt av inkludering av utviklingshemmede og de mange som sliter psykisk. Hun vil være med på å skape flere, og gjerne utradisjonelle møteplasser som inkluderer alle.

14. Bente V. Tunsberg. Traneveien. Født 1960

Av mange viktige områder legger Bente vekt på barne- og ungdomsarbeidet. Det skal være noe for alle. Menigheten trenger at alle tar ansvar. Hun ønsker at alle skal føle seg inkludert og ønsket velkommen i menigheten.

15. Lars Haarr. Haakon Sæthresvei. Født 1935

Lars har vært med i menighetsrådet de to siste periodene. Han ønsker å arbeide for at menigheten skal være et åndelig hjem der en får næring og styrke, omsorg og bruk for sine evner.

Vi beklager at valget falt mellom to frister i menighetsbladet. Valgkomiteen hadde ikke mulighet til å gå ut med lister før denne var offisiell, men valglisten har hele tiden vært tilgjengelig i kirken og på menighetskontoret. Mer informasjon i kirken og på www.bkf.no (Klikk deg inn på Birkeland). ●

Har du noe å bidra med vil vi gjerne ha kontakt med deg: Mette Svanes 55 10 04 72, msvanes@online.no Menighetskontoret: 55 36 22 80/81 eli.heggdal@bkf.no

Det blir mest sannsynlig like hyggelig i år! FOTO FRODE HØYTE

styr til en ungdomsklubb. Dette kan du støtte:

■ Ta vel imot loddseiere og selg gjerne en loddbok selv.

■ Inviter dine beste venner til en hobbykveld for å lage gevinster. Du

kan strikke, sy, støpe lys, hekle dukkekler, snekre dukkehus, eller fugekasser.

■ Bak en kake eller to.

■ Ta med deg venner, naboer og slekt til årets hyggeligste basar. ●

Givertjeneste

Du kan støtte Birkeland menighet som fast giver. Driftstilskuddet fra det offentlige, som skal dekke kontorutgifter utgjør bare en liten del av driftsutgiftene våre. Gjennom takkoffer og gode gaver kan menighetsrådet prioritere stillinger som ikke dekkes av det offentlige.

Eksempel:

100 mennesker bestemmer seg for å gi et fast bidrag på kr. 200 måneden. Da vil vi dekke:

■ Økning av diakonstilling til 100%. Mye av diakonens innsats er kanskje ikke så synlig for alle, men hun er der for mennesker som trenger hjelp og støtte. I vårt målsetningsdokument legger vi vekt på at kirken skal være bekjennende, diakonal, inkluderende og evangeliserende. Diakoni er «kristendom i praksis». Vi driver for tiden Nabolokafé, Kirkens bord på Nesttun Senter, Sorggrupper, Klubb for Psykisk utviklingshemmede og er med på eldretreff. Diakonen er også menighetens representant i bydelens kriseteam.

■ Vi kan ansette en barne- og ungdomsarbeider. Særlig med tanke på nye boligområder ville dette vært viktig. I dag lønner vi både Ten Sing – dirigenter og ungdomsledere fra KRIK. Det å lage et tilbud til ungdom i området er en prioritert oppgave. Innsatsen virker både forebyggende og inkluderende.

Nå kan du få skattefradrag for gaver til Den norske kirke. Skattefradrag for gaver over 500,- kroner, og inntil 12.000,- pr. år. Mer informasjon på www.kirken.no/nyheter.

For at vi skal rapportere dette må du melde deg som giver og få et givernummer. All innbetaling merkes med givernummer og ditt navn. Det vil bli sendt en oversikt til alle givere og til skattemyndigheter ved årets slutt.

Avtale om givertjeneste i Birkeland menighet

Navn:

Adresse:

Postnr:

Formål

Fast givertjeneste til menighetsarbeidet

Givertjeneste til spesifikke områder

Frekvens

Hver måned

Hvert kvartal

Årlig

Engangsbeløp

Beløp:

Betalingsmåte:

Nettgiro: Legger selv inn faste trekk

Giro: Antall giro som ønskes tilsendt

Ønsker informasjon om autogiro der beløpet trekkes av banken etter fullmakt fra giver

Avtalen kan gjøres om, eller sies opp når giver selv ønsker å endre eller avslutte givertjenesten.

Sendes til Birkeland menighetsråd
PB 152 Nesttun, 5852 Bergen

Kalender

døpte

Ida Marie Vestre Klokk
Adrian Hjelmtveit
Ole Onarheim Nesse
Solvår Fredheim Stokke
Håkon Omenås
Jeanett Halland Bjørnen
Jonas Lilleskare
Oda Vivås Bredholt
Johannes Fiskerstrand
Morten Elias Øen Cleveland
Eirik Kristoffer Hjartåker
Vegard Alexander Torheim
Tine Alfstad Olsen
Marie Mikkeline Thowsen
Amalie Lillefosse
Susanne Constance Thowsen
Marius Næss
Mats Nicolai M. Johannessen
Ada Nan Ringheim
Kjetil Gangsø
Matias Bø Blindheim
Jens Petter Jensen
Rebekka Jørgensen
Marte Johannessen Helgeland
Marius Rotseth
Mathea Raknes Moss
Nora Våge Anspach
Storm Olve Sandvei Skeie
Robin Busch Johannessen
Malin Førland
Marie Eilertsen Njøten
Pia Waszink Michelsen
Tuva Draugsvoll
Sebastian Jåsund Ullebust
Elias E. Kronenberg Træland
Olav Smaadal Hitland
Joakim Nyteveit
Hanna Sørensen Løbrot
Hanna Eikemo Wik
Robert Sæther
Karin Apeland Minde
Martin Bjørkly
Fride Sæthre Tverberg
Jonas Hatlestad Nordtveit
Julie Blytt Hammarstrøm
Anna Alvsaker-Hope
Georg Eidem Uglehus
Eline Landa
Ida Byholt Rødal
Jonas Brurås
Eirin Ulveseth Mikalsen
Marcus Aadland
Hermine Ulrikke Andersen
Tuva Emilie H. Berentsen

vigde

Haldor Haugland og
Karina Hjelmeseth
Mona Helen Litlekalsøy og
Asbjørn Korneliussen
Hildegunn Erdal og
Arild Steinsland
Anne Sofie Skulstad og
Hans-Tore Berge
Aina Mortensen og
Trond Polden
Monica Therese Andreassen og
Cristian Rodrigo Valdes Carter
June Tuftene Wilhelmsen og
Bjørn Arne Melander

døde

Per Tybring Aralt
Elna Jansen
Karl Tombre
Kari Reigstad
Magnus Bø
Gerda Louise Dyngeland
Inger Bergitte Moberg
Solveig Fuhrmeister
Johan Ringstad
Gunnar Flesland
Anny Hadsel
Bjørn Ivar Johan Flaten
Svein Håkon Hopland
Jorunn Erdal
Helen Hjartåker
Olav Edvin Fitjar
Gusta Wiik Einarsen
Ingrid Walter-Johannessen

gudstjenester

6. november. Allehelgensdag
11.00 Høymesse m nattverd
Ivar Braut. Sang v/
Birkeland kantori og
Bergen operakor
Offer: Kirkens SOS
Bjørgvin
16:00 Øvsttun kapell
Minnegudstjeneste
Ivar braut og Tone
Totland

13. nov. 26. søndag etter pinse

11.00 Familiegudstjeneste.
Eiel Holten. Sang v/
barnekor og K4. Offer:
Norsk søndagskole-
forbund

13. november

13.00 Dåpsgudstjeneste. Eiel
Holten. Offer: Dåps-
opplæringen.
Tidligere annonsert
tomasmesse går ut.

20. nov. Siste søndag i kirkeåret

11.00 Høymesse m nattverd
nynorsk liturgi. Ivar
Braut. Offer: menig-
hetsarbeidet

22. november

20.00 Merk: Tirsdag. «Skrik»-
gudstjeneste. Eiel
Holten. Musikk: Paradis
Generasjonskorps

27. nov. 1. Søndag i advent

11.00 Familiegudstjeneste.
Eiel Holten. Sang:
aspirantkor og k4. Offer
til menighetsarbeidet

4. desember. 2. Søndag i advent

11.00 Høymesse. Ivar Braut
Offer: Menighets-
arbeidet

4. des. 2. søndag i advent

11:00 Høymesse m/nattverd
Ivar Braut. Offer
menighetsarbeidet

11. desember .3. søn. i advent

10.30 Menighetshuset:
Adventsfrokost med
øvelse til julespill. Søn-
dagsskolen ønsker
velkommen.
Ta med pålegg.
11.00 Høymesse m/dåp og
nattverd. Per-Arne
Mehren. Offer misjons-
prosjektet i Mali

Søndagskole følgende datoer:

- 30. oktober
- 6. november
- 20. november
- 4. desember

Se hva som skjer

25. november kl. 18.00

Den årlige Tefesten på Birke-
land menighetshus, Øvstun-
veien 29. Se side 14.

11. desember kl 10:30

Menighetshuset: advents-
frokost med øvelse til julespill
Søndagsskolen ønsker velkom-
men. Ta med pålegg.

11. desember kl 17.00 og 18.30

Barnas julekonsert

Kirkeskysst til Birkeland kirke

Birkeland kirke har en trans-
porttjeneste til og fra kirke for
deg som ønsker og trenger det.
Du ringer til personen som står
på kjørelisten søndag før
kl.10.00 og du blir hentet der du
bor. Kjøretjenesten er gratis.

30. oktober

Reidar Kanestrøm 55 92 92 88

6. november

Albert Gåskjenn 55 10 08 33

13. november

Harald Hatlevik 55 13 11 76

16. november

Reidar Kanestrøm 55 92 92 88

20. november

Bjørn A. Johannessen 55 92 93 08

27. november

Harald Hatlevik 55 13 11 76

4. desember

Ledvin Stormark 55 10 49 34

18. desember

Reidar Kanestrøm 55 92 92 88